

Nr.578/C/596/III-5/2015

CONCLUZII

*formulate de procuror în cauza nr.878/1/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind următoarea chestiune de drept : **dacă în aplicarea dispozițiilor art.5 din Codul penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal din 1969, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 raportat la art.83 alin.1 din Codul penal din 1969 sau conform dispozițiilor art.96 alin.5 raportat la art.44 alin.2 din Codul penal, referitoare la pluralitatea intermediară***

Prin încheierea din 23 februarie 2015, pronunțată în dosarul nr.26687/3/2014 (5132/2014), Curtea de Apel București - Secția I penală a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în aplicarea dispozițiilor art.5 din noul Cod penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit vechiului Cod penal, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendare condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de

încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 raportat la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal sau conform dispozițiilor art.96 alin.5 raportat la art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară”.

Curtea de Apel București opinează în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art.5 din noul Cod penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit vechiului Cod penal, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, anterior datei de 1 februarie 2014, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor *art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 raportat la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal*, iar nu conform dispozițiilor art.96 alin.5 raportat la art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară.

În acest sens, se constată că noul Cod penal, spre deosebire de vechiul Cod penal, nu mai reglementează instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, astfel că, în lipsa oricărei dispoziții legale contrare, acestea nu îi pot fi aplicate, prin analogie, dispozițiile din noul Cod penal, referitoare la regimul suspendării sub supraveghere, inclusiv sub aspectul, relevant în speță, al efectelor revocării acesteia, motiv pentru care, într-o astfel de ipoteză, stabilirea și executarea pedepsei nu se pot realiza în condițiile art.96 alin.5 din noul Cod penal.

Pentru rezolvarea situațiilor juridice determinate de împrejurarea că, la data intrării în vigoare a noului Cod penal, produceau efecte hotărâri definitive de suspendare condiționată a executării unor pedepse aplicate conform vechiului Cod penal, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, în art.15 din Legea nr.187/2012, dispoziții tranzitorii specifice acestei instituții, potrivit cărora, pe de o parte, *măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza vechiului Cod penal se menține și după intrarea în vigoarea a noului Cod penal* (alin.1), iar, pe de altă parte, *regimul suspendării condiționate, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acestuia, este cel prevăzut de vechiul Cod penal* (alin.2).

Drept urmare, instanța a reținut că temeiul legal al revocării suspendării condiționate, ca efect al săvârșirii unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare (chiar dacă, pentru infracțiunea respectivă, legea penală

mai favorabilă este legea nouă), îl constituie, *potrivit voinței legiuitorului*, dispozițiile art.83 alin.1 din vechiul Cod penal. Pe cale de consecință, și tratamentul sancționator nu poate fi decât acela reglementat de aceleași dispoziții (care nu îl diferențiază după cum noua infracțiune a fost săvârșită în stare de recidivă postcondamnatorie sau în stare de pluralitate intermediară), nefiind de acceptat pronunțarea revocării suspendării condiționate pe un temei (din vechiul Cod penal) și, respectiv, stabilirea pedepsei de executat, în urma acestei revocări, pe un alt temei (din noul Cod penal), întrucât, astfel, s-ar ajunge la crearea unei *lex tertia*, pe cale judecătorească.

În opinia instanței, *aplicarea tratamentului sancționator prevăzut de art.83 alin.1 din vechiul Cod penal* (care presupune executarea în întregime a pedepsei în privința căreia s-a dispus revocarea suspendării condiționate, alături de pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, chiar dacă nu sunt îndeplinite, conform legii penale noi, identificată, în speță, a fi mai favorabilă inculpatului din punctul de vedere al încadrării juridice, în varianta tip, iar nu într-o variantă calificată, a infracțiunii respective, cu consecința unor limite de pedeapsă mai mici, condițiile recidivei postcondamnatorii, ci acelea ale pluralității de infracțiuni), *nu contravine Deciziei Curții Constituționale nr.265/2014*, prin care s-a constatat că *dispozițiile art.5 din noul Cod penal sunt constituționale numai în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile*, întrucât, potrivit considerentelor deciziei respective, *realizarea unei astfel de combinări este interzisă numai instanțelor judecătorești, în interpretarea și aplicarea legii, iar nu și legiuitorului, care, prin voința sa, o poate impune*, astfel cum s-a și realizat, în ceea ce privește regimul suspendării condiționate, inclusiv sub aspectul revocării acesteia, prin dispozițiile tranzitorii ale art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012.

I. Situația juridică premisă

Prin sentința penală nr.2668 din 13 noiembrie 2014 (îndreptată, sub aspectul unei erori materiale, prin încheierea din 15 decembrie 2014), Tribunalul București - Secția I Penală, printre altele, a condamnat pe inculpat la o pedeapsă de *3 ani și 4 luni* închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.32 raportat la art.188 alin.1, cu aplicarea art.44 și art.5 din noul Cod penal, în referire la art.374 alin.4 și art.396 alin.10 din Codul de procedură penală (faptă din 8/9 noiembrie 2013).

În temeiul art.67 din noul Cod penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a și b din același cod, pe o perioadă de 2 ani.

În temeiul art.65 alin.1 din noul Cod penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea aceluiași drepturi.

În temeiul art.83 din Codul penal anterior raportat la art.15 alin.1 și 2 din Legea nr.187/2012, a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr.2809/2013 a Judecătorei Sectorului 4 București (rămasă definitivă la data de 29 octombrie 2013), iar, potrivit art.44 alin.2 raportat la art.39 din noul Cod penal, a adăugat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, stabilită pentru infracțiunea care face obiectul judecății, un spor de 1/3 din pedeapsa neexecutată de 1 an închisoare, respectiv 4 luni închisoare, dispunând ca inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 3 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art.45 alin.3 lit.a din noul Cod penal, a aplicat inculpatului, pe lângă această pedeapsă rezultantă, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor anterior menționate, pe o perioadă de 2 ani.

În temeiul art.45 alin.1 și 5 raportat la art.45 alin.3 lit.a din noul Cod penal, a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării aceluiași drepturi.

II. Analiza admisibilității sesizării

Urmare a analizei de admisibilitate a sesizării efectuată în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, a rezultat că sesizarea aparține unei curți de apel investită cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță (*apel*), care a constatat, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept a cărei dezlegare nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și care nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Totodată, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei respective (*soluția în calea de atac depinde de lămurirea ce se va da chestiunii de drept*).

III. Considerente privind chestiunea de drept supusă dezlegării

Dispoziții legale incidente

Din această perspectivă se impune evidențierea dispozițiilor legale aplicabile în materia examinată.

Potrivit **art.5 din Codul penal**¹ - (alin.1) „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau

¹ Legea nr.286 din 17 iulie 2009 privind Codul penal, cu modificările și completările publicate în Monitorul Oficial, până la 9 februarie 2015;

mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă”; (alin.2) „Dispozițiile alin.1 se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile”.

Curtea Constituțională prin decizia nr.265/2014² a statuat că: *„dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”.*

Distinct, în ceea ce privește aplicarea și executarea sancțiunii penale, potrivit **art.15 alin.1 și 2 din Legea nr.187/2012³**, *măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.1, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.*

În condițiile **art.83 alin.1 și 4 din Codul penal din 1969** (revocarea în cazul săvârșirii unei infracțiuni) *„dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă”.

Recidiva în reglementarea art.41 alin.1 din Codul penal. Pedeapsa în caz de recidivă: *Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare”.* Cu privire la tratamentul penal al recidivei, **dispozițiile art.43 alin.1 și 5 din Codul penal** stabilesc că *dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta. Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau*

² Decizia nr.265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.5 din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr.372 din 20 mai 2014;

³ Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările publicate în Monitorul Oficial, până la 25 iunie 2014.

considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.

Pluralitatea intermediară potrivit art.44 alin.1 și 2 din Codul penal. Sancționarea pluralității intermediare: *Există pluralitate intermediară de infracțiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare și până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă. În caz de pluralitate intermediară, pedeapsa pentru noua infracțiune și pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni. Reglementarea din art.39 alin.1 lit.b și d din Codul penal statuează că, în caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și, când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, iar când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii.*

Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în condițiile art.96 alin.4 și 5 din Codul penal: *Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei. Pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.*

*

Soluția propusă. Argumentare.

Problema de drept constând în modalitatea de stabilire a legii penale mai favorabile în situațiile în care, privitor la aceeași faptă, sunt incidente mai multe instituții de drept penal substanțial care au un caracter autonom reclamă, în esență, alegerea uneia dintre următoarele metode: aplicarea dispozițiilor unei singure legi cu privire la toate instituțiile de drept substanțial incidente, ori aplicarea legii mai favorabile în raport cu fiecare instituție cu caracter autonom.

Art.5 din Codul penal normează principiul *mitior lex* raportat la situațiile în care succesiunea de legi penale operează față de cazuri nedefinitiv judecate.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Prin Decizia nr.265 din 6 mai 2014, Curtea Constituțională a decis că: *"dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile"*. Deși dispozitivul nu o spune explicit, considerentele hotărârii, care îl lămuresc, fac neechivocă interpretarea instanței de contencios constituțional în sensul că aplicarea legii penale mai favorabile se face în mod global, prin alegerea dispozițiilor unei singure legi cu privire la toate instituțiile de drept substanțial incidente.

În acest context se impune precizarea că interdicția creării unei *lex tertia* consacrată de decizia menționată se referă exclusiv la interpretarea pe cale judiciară, vizând instanțele de judecată, iar nu și legiuitorul (paragrafele 45 și 49 ale Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale).

Raportat la situația juridică premisă urmează a se constata că suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei, reglementată de Codul penal din 1969, prin dispozițiile art.81 - 86, nu mai este prevăzută în noul Cod penal.

Sistemul de sancționare prevăzut de art.83 alin.1 din Codul penal din 1969, pentru situația săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de încercare al suspendării condiționate, presupunea revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de judecată urmând să dispună executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune (cumulul aritmetic al pedepselor).

Într-o atare situație putea lua naștere starea de recidivă postcondamnatorie, cu consecințele juridice ce decurg prin reținerea acesteia.

Pe de altă parte, în cauză, potrivit noului Cod penal, condițiile art.41 alin.1 privind existența recidivei nu mai sunt întrunite, aflându-ne în prezența unei pluralități intermediare. S-a reținut în doctrină⁴ că, această materie, prin dispozițiile art.44 din Codul penal este reglementată ca *"formă a pluralității de infracțiuni, distinctă atât de concurs (întrucât o nouă infracțiune se săvârșește după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare neexecutate sau executate parțial), cât și de recidivă, ca recidivă postcondamnatorie (nefiind realizate nici condițiile prevăzute de lege pentru aceasta). În egală măsură, pluralitatea intermediară se apropie de starea de recidivă postcondamnatorie, prin existența unei condamnări definitive și a intervalului de timp în care se comite noua infracțiune (respectiv până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată), după cum împrumută regimul de sancționare de la concursul de infracțiuni"*.

⁴ Tudorel Toader ș.a., *Noul Cod penal – Comentarii pe articole*, Editura Hamangiu, București, 2014, p.115;

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

În soluționarea conflictului de legi rezultat din intrarea în vigoare a noului Cod penal, legiuitorul, prin introducerea **art.15 alin.1 și 2 din Legea nr.187/2012**⁵, a stabilit că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.1, inclusiv sub aspectul *revocării* sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.

Astfel, alineatul 1 vizează o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, aplicată conform art.81 din Codul penal anterior, care se menține după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

La rândul său, alineatul 2 al art.15 prevede că regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.1, inclusiv sub aspectul *revocării* sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.

Prin urmare, din interpretarea acestor dispoziții se desprinde concluzia că voința legiuitorului a fost aceea de a menține beneficiul unei modalități de individualizare care nu mai există în legea nouă și că, în măsura în care se ajunge la revocarea acesteia, inculpatului urmează să i se aplice regimul juridic prevăzut de legea veche, respectiv art. 83 din Codul penal anterior (cumulul aritmetic).

Nu în ultimul rând, rațiuni de politică penală susțin această concluzie, introducerea dispozițiilor tranzitorii privind aplicarea și executarea sancțiunilor penale în capitolul III al titlului I din actul normativ, așa cum rezultă din expunerea de motive, fiind determinată de modificările aduse Codului penal, prin reformularea definiției recidivei și a textului referitor la cauzele care o exclud.

Pe de altă parte, art. 15 din Legea nr. 187/2012 și regimul juridic pe care îl instituie reprezintă în mod evident o opțiune legală expresă în soluționarea conflictului de legi în timp în materia aspectelor legate de aplicarea legii penale mai favorabile intervenite după rămânerea definitivă a unei hotărâri prin care s-a dispus, ca modalitate de individualizare a executării pedepsei, suspendarea condiționată. Având acest caracter, dispozițiile art. 15 din Legea nr. 187/2012 nu fac obiectul interdicției stabilite de Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale.

Această concluzie este confirmată chiar de instanța de contencios constituțional care, prin Decizia nr. 648 din 11 noiembrie 2014⁶, a soluționat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012, excepție care a fost ridicată într-o cauză având caracter identic cu cauza în care a fost formulată chestiunea prealabilă (cel puțin, sub aspectul chestiunilor ce fac obiectul prezentei analize).

⁵ Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările publicate în Monitorul Oficial, până la 25 iunie 2014.

⁶ Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.30 din 14 ianuarie 2015

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

În considerentele deciziei menționate (și prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată), Curtea Constituțională a precizat că: "având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea apreciază că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia." (paragraful 16).

Totodată, instanța de control contencios a menționat că „*astfel, chiar dacă, potrivit art.96 alin.(5) din Codul penal, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport de vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere*” (paragraful 19).

O altă confirmare în sensul concluziei incidente art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012, este dată de decizia nr. 3 din 16 februarie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală. În cuprinsul deciziei nr.3 din 16 februarie 2015⁷, s-a statuat că dispozițiile art.15 alin.2 din Legea nr. 187/2012 vizează revocarea sau anularea suspendării condiționate a executării pedepsei susceptibile de a fi dispuse după intrarea în vigoare a noului Cod penal. Or, aceasta este și situația prezentei cauze.

*

Pentru motivele arătate, în temeiul art.475 - 477 din Codul de procedură penală

Vă solicităm

Pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare :

„În aplicarea dispozițiilor art.5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal din

⁷ Decizia nr.3 din 16 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, pronunțată în dosarul nr.31/1/2014/HP/P, nepublicată.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

1969, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 raportat la art.83 alin.1 din Codul penal din 1969.

PROCUROR GENERAL,
Tiberiu - Mihail NIȚU

